

РЕШЕНИЕ

№ 7149

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8438** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ц. Я. К. [населено място], срещу решение № 156307 от 21.07.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 902/2020 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, НО, 131 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) № К 1465900 от 24.12.2016 г. за налагане на глоба в размер на 200 лева за нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Позовава се на изтекла погасителна давност. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и ЕФ.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства. Установено е, че на 24.12.2016 г., в 14,20 часа, касаторът е управлявал МПС – „М. спейс стар“, ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица]до входа на Б. градина с посока от [улица]към [улица]е било въведено ограничение на скоростта с пътен знак „В – 26“ и допълнителен в населено място и допълнителен п.з. Е - 24 – 80 км/ч. Скоростта на движение на автомобила била установена със система за видео заснемане „TFR1 – М“, № 575, като същата била 112 км/ч, т.е с 36 км/ч в повече от допустимата от 80 км/ч.

Към момента на извършване на нарушението лек автомобил „М. спейс стар“, ДК [рег.номер на МПС] е бил собственост на касатора. На същият е издаден процесния Електронен фиш серия № К 1465900 .

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в ЕФ административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил процесния ЕФ.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен лично на 31.07.2020 г. Жалбата е подадена на 12.08.2020 г. и е заведена в деловодството на СРС с вх. № 1041772, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите за спора фактически обстоятелства.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Обратно на твърденията в жалбата процесният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи - териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган

и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл. 59, ал. 2 ЗАНН във вр.с чл. 189, ал. 8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на наказаното лице не е ограничено. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Приложени са и доказателства относно, годността на техническото средство. Системата за видеоконтрол е вписана под № 4835 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана в списъка на 24.02.2010 г. със срок на валидност на одобрението до 24.02.2020 г. Приложена е и справка и схема за организация на движението с изх. № СОА20-ДИ11-530-1, видно от която има монтирани пътни знаци В26 и Е24, ограничаващи скоростта на движението на ППС по Околовръстен път в участъка от [улица]към [улица]до Б. градина на 24.12.2016 г. до 80 км/ч.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 156307 от 21.07.2020 г., постановено по нахд № 902/2020 г. на СРС –НО, 131 състав.

Решението е окончателно.